

·· ΑΙΣΧΥΛΕΙΟ ··

1^ο Γυμνάσιο Ελευσίνας
Πολιτιστικό Πρόγραμμα

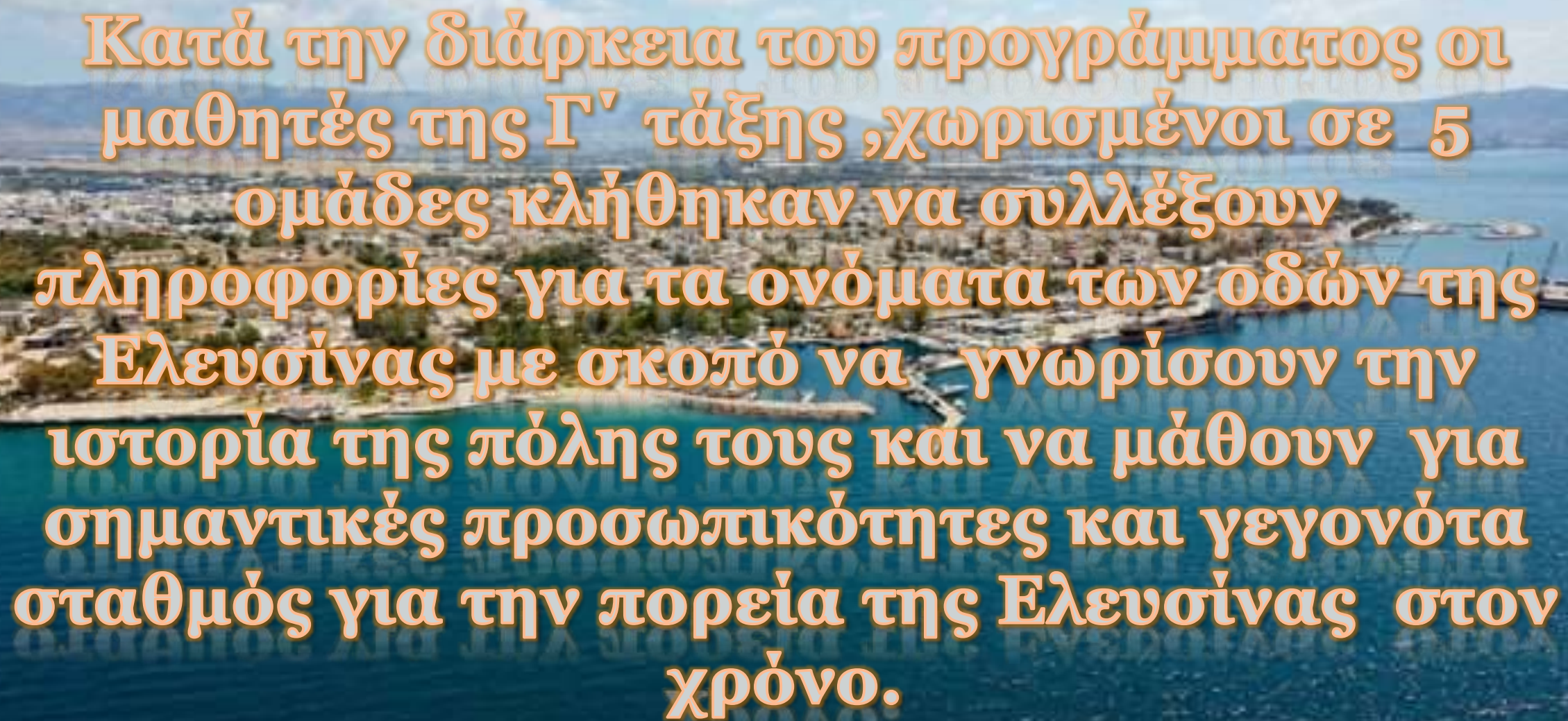
·· Οδώνυμα ··

2018-19

Συμμετέχουν οι μαθητές της Γ' Τάξης:

- Γκαραγκούνης Δημήτρης
- Γκούμα Παταπία
- Δεδεηλία Μαρία
- Δημητρίου Μαρία
- Θεοδώρου Στέλλα
- Καρζής Γεώργιος
- Λαμπροπούλου Αθηνά
- Μπαλατζία Άννα
- Μπουγιουκλής Μιχάλης
- Μπραχάι Κέλβιν
- Μπραχίμι Τριαντάφυλλος
- Παναγιωτόπουλος
Ελευθέριος
- Πέππας Μελέτιος
- Πέτρου Αντώνης
- Σούτας Γεώργιος
- Συμεωνίδης Πέτρος
- Σβίγκου Δέσποινα
- Τζινιέρης Απόστολος
- Τριανταφυλλίδη Αλεξάνδρα
- Τρόκας Άγγελος
- Τρωαδίτης Θεόδωρος
- Τσαουσίδης Νεκτάριος
- Τσαουσίδου Νεκταρία
- Τσουμάνης Ευάγγελος
- Τσουμάνης Νικόλαος
- Φαρμάκη Δέσποινα
- Φείζο Εκτιόν
- Φελούρης Δημήτρης

□ Υπεύθυνες Καθηγήτριες:
Βασιλειάδου Ουρανία ΠΕ04
Σωτήρχου Αγγελική ΠΕ05

An aerial photograph of a coastal town, likely Eleusina, with a harbor and blue water. The text is overlaid on the image in a bold, orange font with a white outline.

Κατά την διάρκεια του προγράμματος οι μαθητές της Γ' τάξης ,χωρισμένοι σε 5 ομάδες κλήθηκαν να συλλέξουν πληροφορίες για τα ονόματα των οδών της Ελευσίνας με σκοπό να γνωρίσουν την ιστορία της πόλης τους και να μάθουν για σημαντικές προσωπικότητες και γεγονότα σταθμός για την πορεία της Ελευσίνας στον χρόνο.



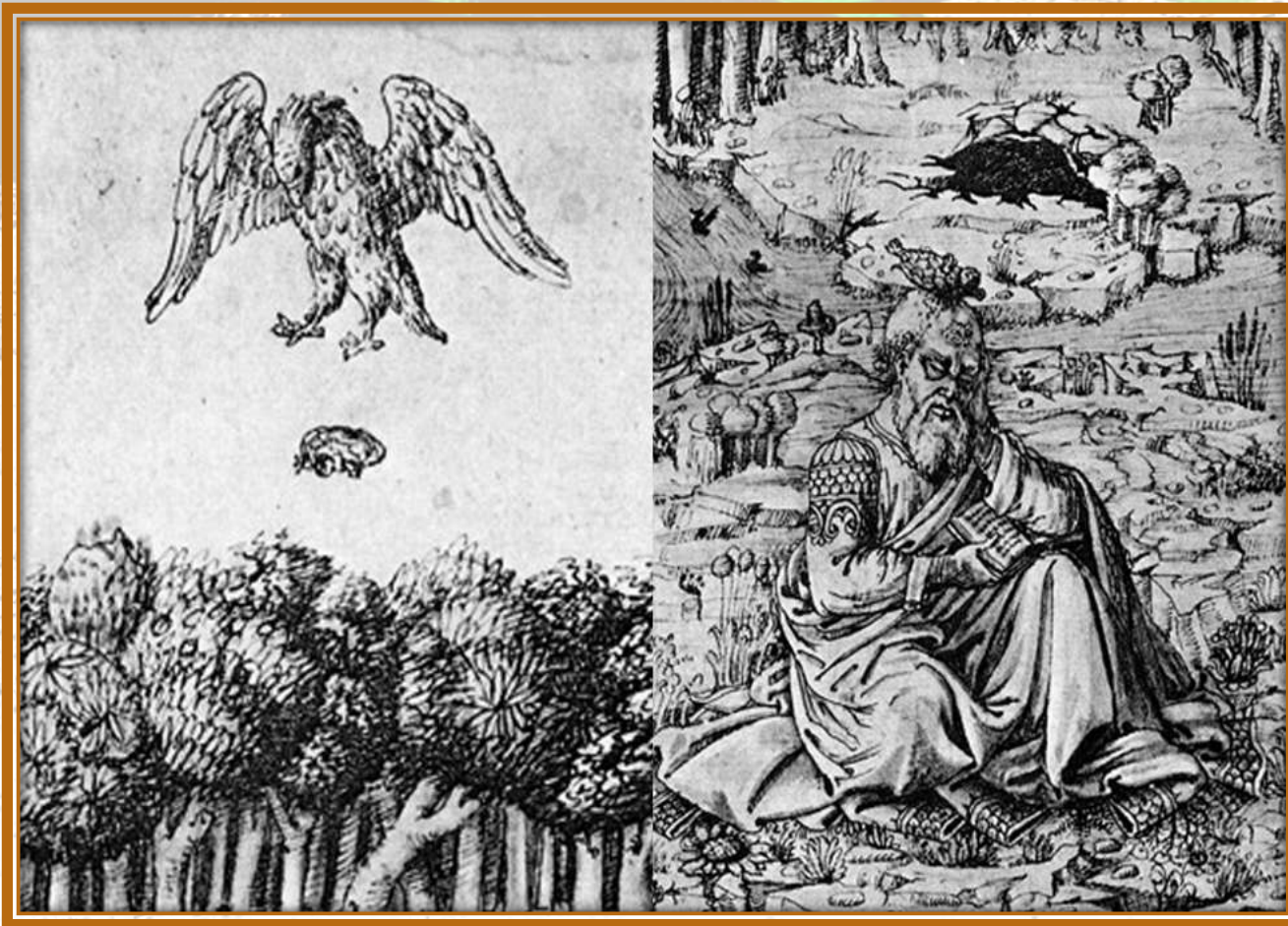
ΑΡΧΑΙΑ
ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Οδός Αισχύλου

Ως παιδιά της Ελευσίνας οφείλουμε να γνωρίζουμε πως αυτή η πόλη γέννησε έναν από τους σπουδαιότερους τραγικούς ποιητές της Αρχαίας Ελλάδας, τον Αισχύλο. Ο Αισχύλος γεννήθηκε το 525 ή 524 π.Χ στην Ελευσίνα και ήταν γιός οικογένειας ευγενών γαιοκτημόνων. Είχε καταφέρει να βγει πρώτος σε αρκετούς δραματικούς αγώνες και ο ίδιος ήταν περήφανος για την συμμετοχή του στους πολέμους κατά των Περσών. Συχνά τα κείμενα του είχαν πολιτικό χαρακτήρα εξαιτίας της προσωπικής του πολιτικής συνείδησης. Τα έργα του αποτελούν τον πολιτισμικό θησαυρό της πόλης μας. Για την προσπάθειά του να αποκαλύψει τις τελετουργίες των Ελευσίνιων Μυστηρίων εξορίστηκε στην πόλη Γέλα όπου τον βρήκε ο θάνατος ...



Λεωφόρος Γέλας



...Η Γέλα είναι μια πόλη στην Ιταλία η οποία υπήρξε σημαντική αποικία των αρχαίων Ελλήνων. Δημιουργήθηκε κατά την διάρκεια του δεύτερου ελληνικού αποικισμού και εκεί πέθανε και τάφηκε το 456/455 π.Χ ο Αισχύλος ύστερα από χτύπημα που υπέστη στο κεφάλι όταν το καβούκι μιας αιχμαλωτισμένης από ένα αετό χελώνας έπεσε από τον ουρανό.

ΑΡΧΑΙΑ ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ



Η Ιερά Οδός είναι ο αρχαιότερος δρόμος της Ελλάδας. Κατά την αρχαιότητα ένωνε την πόλη των Αθηνών με την Ελευσίνα και το Θριάσιο Πεδίο, στο οποίο μια φορά το χρόνο τελούσαν τα « Ελευσίνια Μυστήρια».

Είχε μήκος 22 χλμ ξεκινώντας από την Ιερά Πύλη του Κεραμικού και καταλήγοντας στο Ιερό της Δήμητρας στην Ελευσίνα. Εκεί περνούσε η πομπή των «Μεγάλων Ελευσίνιων». Αριστερά και δεξιά του δρόμου υπήρχαν ιερά, βωμοί, τάφοι και άλλα μνημεία. Στην αρχαιότητα οποιοσδήποτε δρόμος που ένωνε την πόλη με κάποιο περιφερειακό ιερό, συνήθιζε να αποκαλείται «Ιερά Οδός». Η Αθηναϊκή Ιερά Οδός ονομαζόταν «Ελευσινιακή» .

Οδός Επτά επί Θήβας

Επτά επί Θήβας είναι ο

τίτλος τραγωδίας του Αισχύλου. Αποτελεί το τελευταίο μέρος της τριλογίας του Αισχύλου για τον Θηβαϊκό κύκλο και το μοναδικό έργο της τριλογίας που σώζεται έως σήμερα

Παρουσιάστηκε στην Αθήνα το 467 π.Χ και με το έργο αυτό, ο Αισχύλος κέρδισε τον ποιητικό αγώνα που πραγματοποιήθηκε κατά το πρώτο έτος της 78ης Ολυμπιάδας.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΕΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
Κ.Χ. ΜΙΡΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΣΘΙΑ»
Αθ. ΦΥΛΑΚΗΟΥΔΗΣ

ΑΡΧΑΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟ



ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ¹



Οδός Πλούτωνα

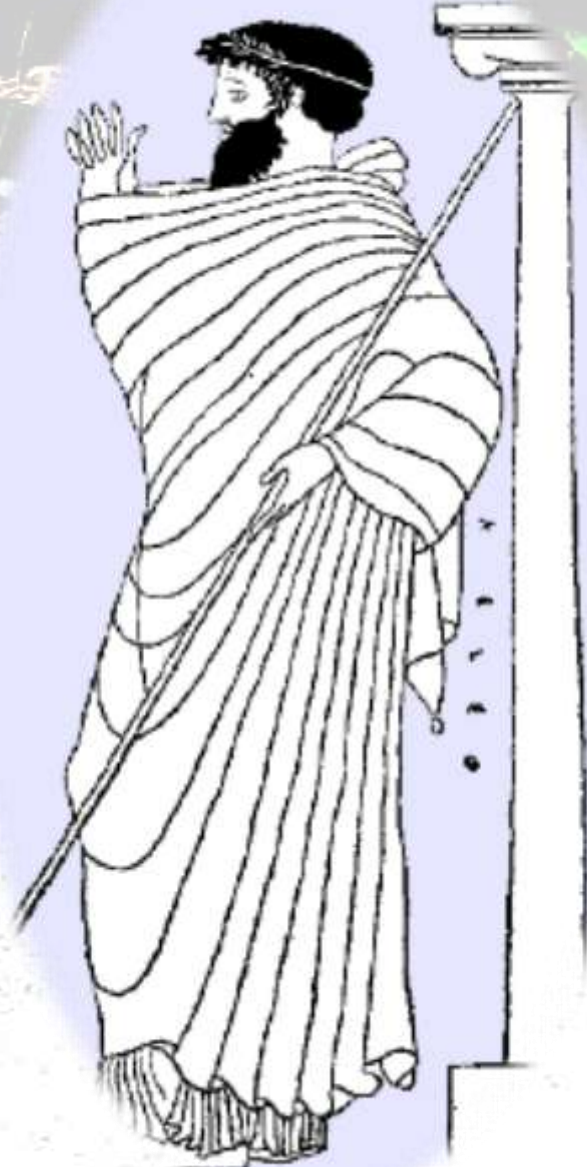


Ο μύθος λέει ότι ο Θεός του

κάτω κόσμου Πλούτωνα είδε και ερωτεύθηκε κεραυνοβόλα την κόρη της Θεάς της Γεωργίας Δήμητρα, την όμορφη Περσεφόνη. Επειδή όμως κανένας δεν θα επέλεγε να ζήσει μια ζωή στο σκοτάδι του κάτω κόσμου αποφάσισε να την απαγάγει κρυφά από όλους. Έτσι μια μέρα που ενώ η

Περσεφόνη μάζευε λουλούδια, ξαφνικά η Γή χωρίστηκε στα δύο και από μέσα εμφανίστηκε ένα άρμα με οδηγό τον Πλούτωνα που οδήγησε την Περσεφόνη στον Κάτω Κόσμο...

ΟΔΟΣ ΚΕΛΕΟΥ



...Μέρες ολόκληρες η Θεά Δήμητρα περιπλανιόταν στην Γή για να βρει την εξαφανισμένη κόρη της. Κάποτε έφτασε στην Ελευσίνα. Εκείνο τον καιρό την Ελευσίνα διοικούσε ο Βασιλιάς Κελεός, γιός του ήρωα Ελεύσινου που προς τιμήν του είχε δώσει το όνομα στην Ελευσίνα. Παντρεμένος ο Κελεός με την Μετάνειρα, είχε αποκτήσει 5 κόρες και δύο γιούς . Μια μέρα που οι κόρες του Κελεού πήγαν να πάρουν νερό από το παρθένιο πηγάδι συνάντησαν εκεί μια γριά ονόματι Δωσώ, ερχόμενη από την Κρήτη . Η ταλαιπωρημένη γριά , φανερά θλιμμένη τους λέει την ιστορία της, το πως είχε αρπαχθεί από πειρατές για να πουληθεί ως υπηρέτρια, από τους οποίους όμως κατάφερε να ξεφύγει και έτσι έφτασε στην Ελευσίνα.

Αυτό που δεν ήξεραν οι κοπέλες τότε ήταν πως μπροστά τους στεκόταν η Θεά Δήμητρα, της οποίας το κάλος είχε σκεπαστεί με τον πόνο της. Την πήραν μαζί τους στο παλάτι χωρίς να γνωρίζουν ποια είναι, την περιποιήθηκαν όπως όριζε στους ξένους και αποφάσισαν να την κρατήσουν ως κουβερνάντα του μικρού Δημοφώντα...



Οδός Δημοφώντος

...Ισχυριζόμενη πως ήταν άριστη νοικοκυρά και πως κατείχε την τέχνη των αντιδότην στις βασκανίες ανέλαβε την ανατροφή του Δημοφώντα. Η Δήμητρα χάριν της φιλοξενίας που δέχθηκε από την οικογένεια του Κελεού είχε καταφέρει να ξεχάσει την θλίψη της. Για αυτό η θεά θέλησε να καταστήσει τον Δημοφώντα αθάνατο, ταΐζοντάς τον με αμβροσία την ημέρα και βάζοντάς τον στη φωτιά, κατά τη διάρκεια της νύχτας. Ένα βράδυ η Μετάνειρα εντυπωσιασμένη με την γρήγορη ανάπτυξη του γιού της παρακολούθησε την γριά να δει τι κάνει. Βλέποντας το παιδί της μέσα στις φλόγες έβαλε τις φωνές ταραζώντας την θεά. Υπάρχουν δυο εκδοχές για το τι απέγινε ο μικρός Δημοφών, η μία λέει ότι έπεσε στη φωτιά και κάηκε και η άλλη ότι μεν επέζησε αλλά έχασε για πάντα την αθανασία ...



Οδός Δήμητρος

...Μετά από εκείνο το βράδυ η Θεά αναγκάστηκε να αποκαλύψει την ταυτότητά της, οπότε και διέταξε τους Ελευσίνιους να χτίσουν υπέρ αυτής ναό ενώ παράλληλα υπέδειξε και τον τρόπο της λατρείας της. Αμέσως μετά κλείσθηκε μέσα στο ναό και, φανερά οργισμένη πάλι, εμπόδιζε τη γη να παράγει καρπούς, γεγονός που προκάλεσε τη δυσαρέσκεια ανθρώπων και θεών . Η Δήμητρα απαίτησε να επιστραφεί η Περσεφόνη, αλλιώς δεν θα άφηνε τη γη να ξανανθίσει. Ο Δίας, παρακινημένος απ' τις ικεσίες των ανθρώπων που πεινούσαν, διέταξε τον Πλούτωνα να ελευθερώσει την Περσεφόνη ...



Οδός Περσεφόνης

...Ο Πλούτωνας αναγκαστικά υπάκουσε τον Δία, όμως πρώτα έδωσε στην Περσεφώνη να φάει 6 σπόρια ροδιού διότι ήξερε πως εάν κάποιος έτρωγε φαγητό του κάτω κόσμου τότε θα δενόταν για πάντα με αυτόν. Όταν το έμαθε αυτό η Δήμητρα έγινε έξω φρενών. Όμως ο Δίας βρήκε την λύση . Είπε ότι για κάθε σπόρο που έφαγε η Περσεφώνη να κάθεται ένα μήνα στον Κάτω Κόσμο , οπότε έξι τα σπόρια που έφαγε έξι και οι μήνες που θα είναι με τον Πλούωνα. Τον υπόλοιπο χρόνο θα βρίσκεται με την μητέρα της στην Γη. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα έξι μήνες που η Περσεφώνη είναι μακριά η μητέρα της να θλίβεται και να υπάρχει κακοκαιρία και έξι μήνες που είναι μαζί να είναι περίοδος καρποφορίας...



ΟΔΟΣ ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΥ

... Η πλέον ευτυχισμένη και δικαιωμένη Θεά Δήμητρα για να ανταμείψει τη φιλοξενία που δέχτηκε από τον Κελεό και την Μετανείρα αποφάσισε να χαρίσει στον Τριπτόλεμο, γιο του Κελεού, ένα άρμα, που το έσερναν φτερωτοί δράκοντες και μεγάλη ποσότητα σιταριού για να το σπείρει σε όλη την οικουμένη. Στα ταξίδια του ο Τριπτόλεμος αντιμετώπισε δυσκολίες διότι δεν ήταν λίγοι αυτοί που επιθύμησαν αυτό το θείο δώρο και θέλησαν να το αποκτήσουν. Όταν γύρισε στην Ελευσίνα, η Δήμητρα τον μύησε στη λατρεία της και έγινε ο πρώτος ιερέας της. Στην Ελευσίνα υπήρχε βωμός του, καθώς και το αλώνι όπου κατά το θρύλο είχε αλωνιστεί το πρώτο σιτάρι που έβγαλε η σπορά του, και που ήταν γνωστό σαν Άλως Τριπτολέμου.



ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΠΟΛΕΜΩΝ



ΟΔΟΣ ΗΛΙΑΔΗ ΜΕΛΕΤΗ



Έμενε στην παραλία της Ελευσίνας ,στην οδό Χαριλάου. Ήταν ανύπανδρος και από πολύ φτωχή οικογένεια. Είχε πέντε αδέρφια και ήταν οικοδόμος στο επάγγελμα. Έπεσε για την πατρίδα την 17^η Φεβρουαρίου του έτους 1941,στην Πέστανη , σε ηλικία 22 χρονών.

ΟΔΟΣ ΗΛΙΑΔΗ
ΗΛΙΑ

Έμενε στην Ελευσίνα και
ήταν ανύπανδρος. Πέθανε
στο Νοσοκομείο του
Αγρινίου , τη 19/3/1941 ,
από τραύμα στο πεδίο της
μάχης.



ΟΔΟΣ ΚΟΛΙΑΚΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ



Γεννήθηκε στην Ελευσίνα
- ,το 1911, έμενε στην οδό
Πεισιστράτου , στο σημερινό
αριθμό 57 και ήταν
ανύπανδρος. Ήταν οικοδόμος
στο επάγγελμα . Έπεσε
ηρωικά μαχόμενος για την
πατρίδα ,τη 13/2/1941, στο
ύψωμα 1736.

ΟΔΟΣ ΤΣΟΚΑΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ο Αναστάσιος Τσοκάνης έπεσε μαχόμενος στο πρώτο Βαλκανικό πόλεμο στα 1912. Για τον ίδιο λίγα είναι γνωστά ,η μητέρα του όμως Αθηνά Τσοκάνη, γνωστή ως Νιάτσε, παρέμεινε γνωστή για ένα περιστατικό που συνδέεται με τον χαμό του γιού της. Το περιστατικό αυτό λαμβάνει χώρα στα αποκαλυπτήρια του μνημείου των ηρώων της Ελευσίνας. Την στιγμή της κατάθεσης των στεφάνων μια ηλικιωμένη γυναίκα ντυμένη με την παραδοσιακή Κουντουριώτικη φορεσιά σηκώθηκε ήσυχα από την θέση της και με σταθερό βήμα στάθηκε μπροστά από το μνημείο. Το κοίταξε μισό λεπτό ,γονάτισε ευλαβικά ,έκανε το σταυρό της και φίλησε το μαρμάρινο σκαλοπάτι του μνημείου. Σηκώθηκε στάθηκε προσοχή και με αργές κινήσεις , ξεκούμπωσε τον κόρφο της, έβγαλε ένα κλαδί βασιλικό και το ακούμπησε δίπλα στα στεφάνια. Στάθηκε ξανά προσοχή και είπε μόνο μια κουβέντα στα αρβανίτικα «γιαμ περιφάνε για τι» δηλαδή είμαι υπερήφανη για σένα. Είπε αυτό και αγέρωχη επέστρεψε στη θέση της.





ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

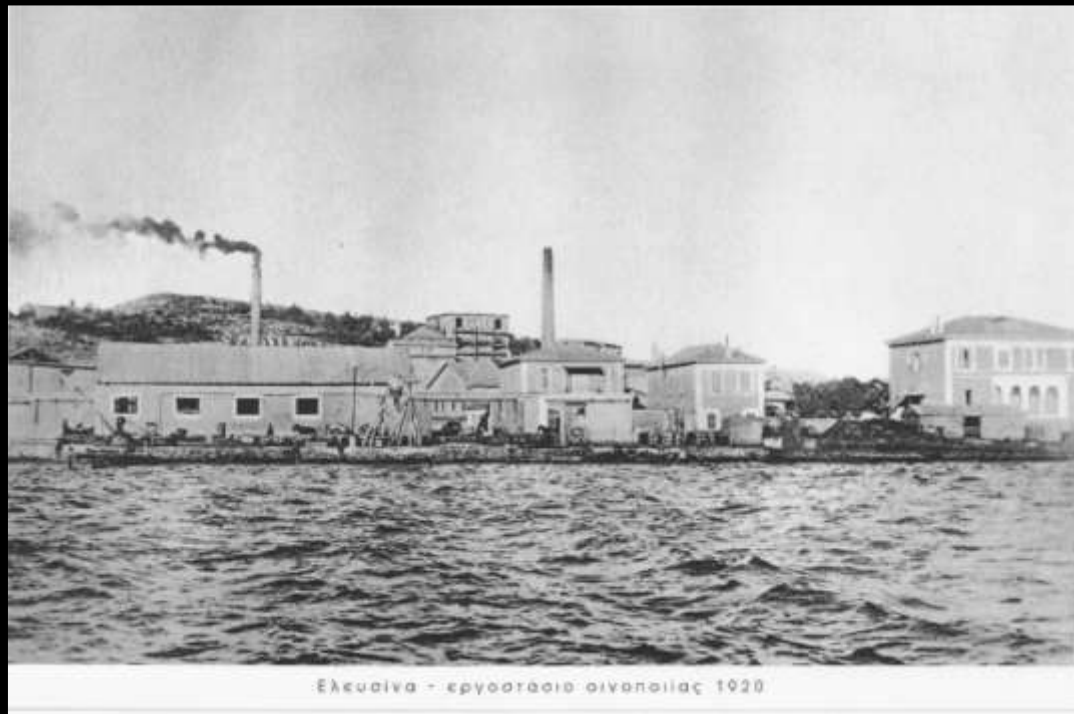
ΟΔΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΚΑΝΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ



Το 1892 ιδρύει μαζί με τον Επαμεινώνδα Χαρίλαο την Ελαιουργία Σαπωνοποιεία «Χαρίλαος – Καννελόπουλος». Επίσης διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη δημιουργία και κυρίως στην ανάπτυξη της βιομηχανίας τσιμέντων «ΤΙΤΑΝ». Απεβίωσε στην Βιέννη το 1936.

ΟΔΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ

Ο Χαρίλαος Επαμεινώνδας αν και δεν καταγόταν από την Ελευσίνα, συνδέεται με αυτήν αφού είχε σημαντικό ρόλο στην βιομηχανική ανάπτυξη της περιοχής. Γεννήθηκε στο Γαλάτσι της Ρουμανίας το 1874 και το 1879 ήρθε με τον πατέρα του στην Αθήνα. Σπούδασε στην Νομική Σχολή του Εθνικού Πολυτεχνείου της Αθήνας. Μαζί με τον Ν. Κανελλόπουλο ίδρυσε το Σαπωνοποιείο και Ελαιουργείο Ελευσίνας



Ελευσίνα - εργοστάσιο οινοποιίας 1920

ΟΔΟΣ ΕΥΑΓΚ. ΓΚΙΚΑ



Στις 5 Μάρτη 1929, οι εργάτες στα εργοστάσια της Ελευσίνας ξεκίνησαν μια απεργία που κράτησε λίγες μέρες ζητώντας τη βελτίωση των όρων εργασίας, την αύξηση του ημερομισθίου κατά 40%, γιατί ο μέσος όρος του μεροκάματου ήταν 30-35 δραχμές, την πλήρη εφαρμογή του οκταώρου που παραβιαζόταν, την αναγνώριση του Σωματείου και την τακτική πληρωμή κάθε εβδομάδα. Τα αιτήματα δεν έγιναν αποδεκτά και αντ' αυτών 200 χωροφύλακες στάλθηκαν από την κυβέρνηση με σκοπό να τρομοκρατήσουν τους εργάτες. Από την πρώτη μέρα της απεργίας πέφτουν τα πρώτα θύματα. Πολλοί εργάτες ρίχνονται στη θάλασσα για να σωθούν, αλλά και εκεί καταδιώκονται από τους χωροφύλακες. *Μεταξύ των νεκρών ήταν ο Ευαγκ. Γκίκας ο οποίος υπέκυψε στα δύο τραύματα όπλου στο στήθος.*

Οδός Καλού Πηγαδιού



Το ονόμαζαν έτσι για την ποιότητα του νερού που παρείχε. Βρίσκεται στην είσοδο της Ελευσίνας δίπλα ακριβώς από την αρχαία γέφυρα του Ελευσινιακού Κηφισού. Λειτούργησε μέχρι το 1926 οπότε και στέρεψε λόγω μεγάλης άντλησης του.



ΣΠΟΥΔΑΙΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΚΟΡΔΑΣ



Ο Παναγής Σκόρδας εκλέχτηκε πρόεδρος του κοινοτικού συμβουλίου άνευ μειοψηφίας. Ήταν τότε 62 χρόνων .Ο πατέρας του ήταν τσοπάνος. Ο ίδιος στράφηκε στο εμπόριο. Ήταν άνθρωπος του κόσμου με λίγα γραμματάκια , όσα χρειάζονταν αλλά προκομμένος , πρακτικός και μέγας εραστής της Ελευσίνας. Αυτός ήταν ο πρώτος κοινοτάρχης της πρωτοσύστατης κοινότητας της Ελευσίνας είχε όμως και γύρω του μια συμπαγή ομάδα. Πρέπει να πούμε ότι το έργο της κοινότητας τα δύο πρώτα χρόνια ήταν εντυπωσιακό κρινόμενο βέβαια με τα μέτρα της εποχής. Αυτό γιατί οι Ελευσινιώτες σύντομα χαίρονταν ένα τακτοποιημένο χωριό έχοντας βάλει την αισιοδοξία στα σπίτια τους και σημάδι αυτού τα λουλούδια που στόλιζαν κάθε αυλή τα οποία χάρισαν στην Ελευσίνα παρατσούκλι την είπαν <<λουλουδιασμένη>>. Τότε έλεγαν ότι αναστήθηκε η Ελευσίνα . Είχε αποκτήσει δύο αγάπες : Την κοινότητα και τους κατοίκους της.

Οδός Βιρβίλη Μαρίας



Γνωστή σαν Μπάκαινα . Ήταν η
μαμή του προσφυγικού
συνοικισμού της Ελευσίνας. Είχε
σπουδάσει στην Σμύρνη. Ήταν
αγαπητή σε όλους και προσέφερε
τις υπηρεσίες της χωρίς όρους
και προϋποθέσεις. Γεννήθηκε το
1880 και πέθανε σε ηλικία 103
ετών.

ΟΔΟΣ ΓΥΦΤΕΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ



Ο Γυφτέας δεν ήταν ελευσίνιος. Ήταν εργολάβος και προμήθευε χώμα το εργοστάσιο τσιμέντων. Απασχολούσε πολλούς εργάτες με τους οποίους είχε εξαιρετική συμπεριφορά για αυτό και τον λάτρευαν. Από τη δουλειά του απέκόμισε μεγάλα κέρδη και θεώρησε ότι έπρεπε να πει ένα ευχαριστώ στην Ελευσίνα. Έτσι έκανε δωρεά 400.000 δολαρίων με τα οποία αγοράστηκε έκταση 5 στρεμμάτων όπου κτίστηκε το 2^ο γυμνάσιο Ελευσίνας.

Οδός Βασιλείου Λάσκου

Πρόκειται για τον ατρόμητο κυβερνήτη του υποβρυχίου “Λάμπρος Κατσώνης” που ύστερα από κατορθώματα στο αιγαίο βρήκε ηρωικό θάνατο στα ανοιχτά της Σκιάθου στις 14 Σεπτεμβρίου 1943 σε μονομαχία με γερμανική Κορβέτα. Ήταν από αρβανίτικη γενιά και στην παραλία της Ελευσίνας υπάρχει ο ανδριάντας του .

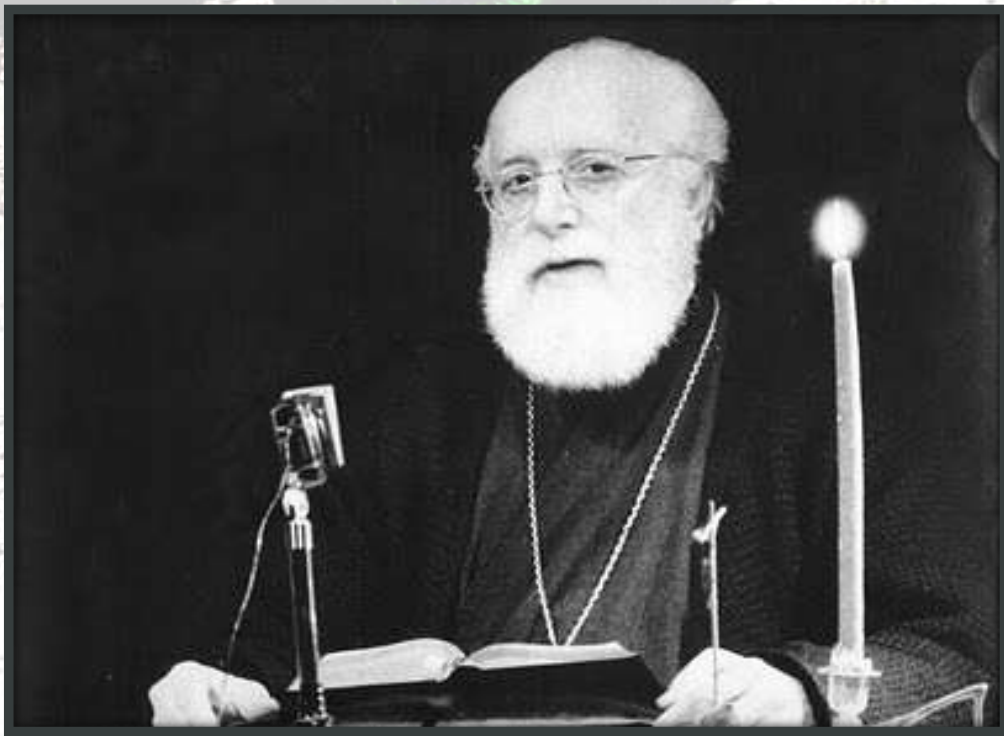


ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ



Ήταν ιατρός , γνωστός ως « Ο Γιατρός του λαού». Βρισκόταν πάντα δίπλα στο μαξιλάρι του αρρώστου, δίνοντας και χρήματα και φάρμακα από την τσέπη του. Η κατοχική περίοδος ανέδειξε έναν μεγάλο ήρωα, ένα φύλακα άγγελο των φτωχών . Η πολιτική του θέση ήταν στον αριστερό χώρο, στο ΕΑΜ Ελευσίνας. Οι Γερμανοί σεβάστηκαν την σημαντική προσφορά του γιατρού και του επέτρεψαν να κυκλοφορεί και τη νύχτα για να φροντίζει τους αρρώστους. Αργότερα , η χούντα επιθυμούσε να τον στείλει εξορία αλλά φοβήθηκε να το κάνει. Στις 27 Σεπτεμβρίου 1977 ο Γιώργος Παπαγιάννης πέθανε. Η Ελευσίνα έκλαψε τον χαμό ενός κοινωνικού ευεργέτη.

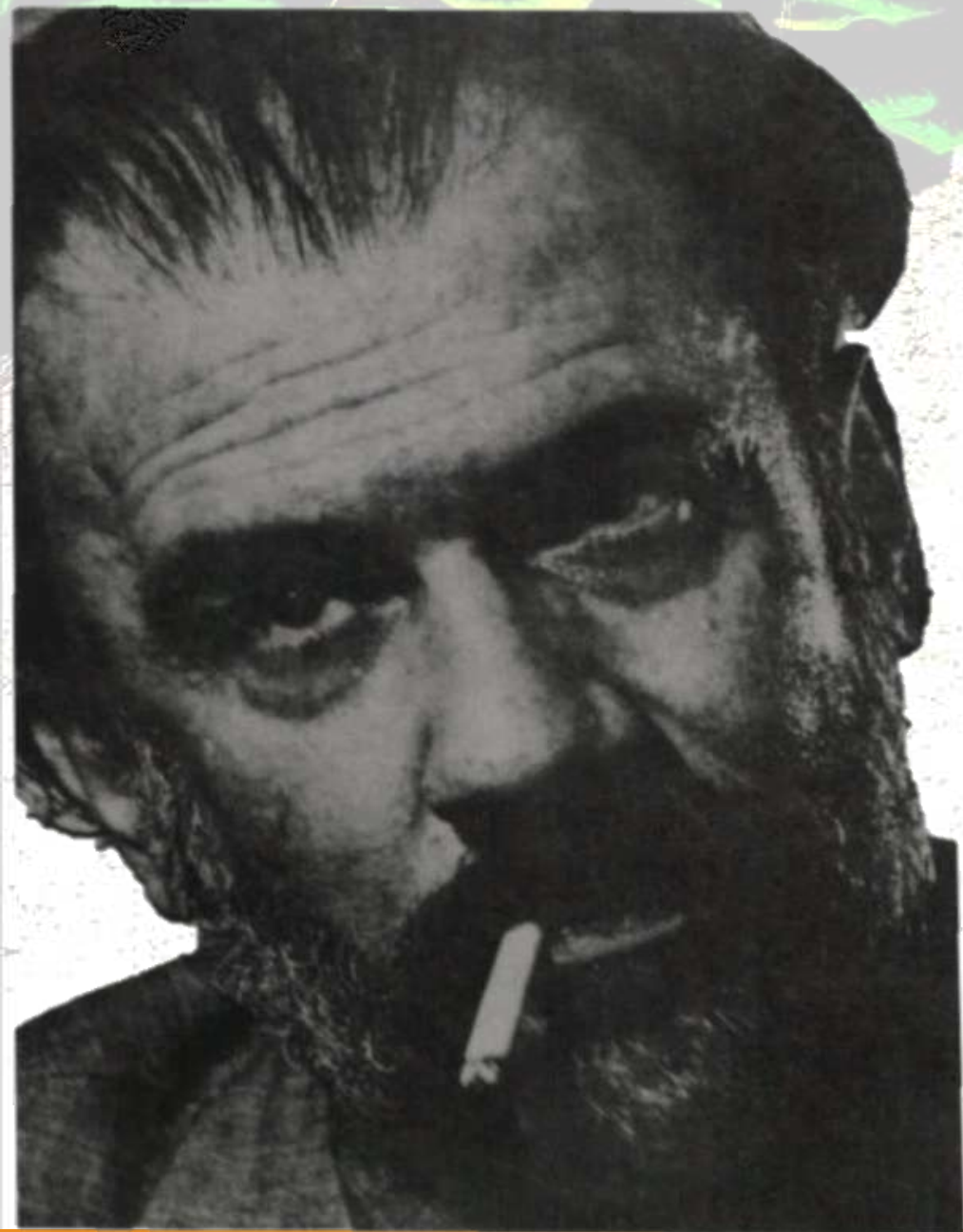
Οδός Πυρουνάκη Γεωργίου
(Πρωτοπρεσβύτερος)



Ο δήμος Ελευσίνας τον χαρακτήρισε χαρισματική μορφή μια αδέσμευτη μορφή που αφορίστηκε από το δεσποτικό κατεστημένο. Επί δεκαετίες έδρασε αγκαλιά με τον λαό στον οποίο προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες. Παντού παρών στα δύσκολα, στους φυλακισμένους, στους φτωχούς, στους αρρώστους. Μπροστάρης στις λαϊκές διεκδικήσεις. Δημιούργησε παιδικές κατασκηνώσεις συσσίτια και την φιλική φωλιά. Ήταν τεράστια η κοινωνική του προσφορά. Πέθανε το 1988. Προτομή του υπάρχει στο 2^ο Λύκειο Ελευσίνας που έχει και το όνομα του.

ΟΔΟΣ ΤΣΙΓΚΟΥ ΘΑΝΑΣΗ

Ο Θάνος Τσίγκος γεννήθηκε στην Ελευσίνα το 1914. Σπούδασε στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και εργάστηκε ως αρχιτέκτονας έως το 1939. Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, υπηρέτησε στη Μέση Ανατολή. Μετά τον πόλεμο, το 1946, συνεργάστηκε στο σχεδιασμό της Μπραζιλία, με σύσταση του ίδιου του Le Corbusier. Το 1948, εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, όπου ασχολήθηκε αρχικά με το πρωτοποριακό θέατρο και στη συνέχεια με τη ζωγραφική. Το 1961 επέστρεψε στην Αθήνα μετά από σειρά ατομικών και ομαδικών εκθέσεων και το 1965 πέθανε πάμπτωχος, από κίρρωση ήπατος. Μετά το θάνατό του, έγιναν στην Ελλάδα εκθέσεις έργων του. Αναδρομικές εκθέσεις του οργανώθηκαν το 1965 (Τεχνολογικό Ινστιτούτο Αθηνών), το 1980 (Εθνική Πινακοθήκη και Centre Georges Pompidou στο Παρίσι) και το 2005 (Πολιτιστικό Κέντρο Δήμου Ελευσίνας).





Μέσα από την εργασία μας
συνειδητοποιήσαμε τη σπουδαιότητα της
πόλης μας Ελευσίνας. Λόγω της σπουδαίας
αρχαίας ιστορίας της διαθέτει έναν
εξαιρετικό αρχαιολογικό χώρο και λόγω της
βιομηχανικής της ιστορίας κτήρια
πρωτοπόρας αρχιτεκτονικής. Εμείς
οφείλουμε να γνωρίσουμε την ιστορία της σε
βάθος και να την κάνουμε γνωστή όχι μόνο
στην Ελλάδα αλλά και σε όλο τον κόσμο.

ΠΗΓΕΣ :

- Η Ελευσίνα στα νεότερα χρόνια. : Βαγγέλης Λιάπης
- Η διοικητική πορεία της Ελευσίνας. : Βαγγέλης Λιάπης
- Οι Άγγελοι δεν πεθαίνουν ποτέ. : Σακελλαρίου-Μπουκουβάλα
- Δεψίνα. : Μεθενίτης
- Η Ιστορία της Ελευσίνας. : Σφυρόερας Βασίλειος
- Άγγελος εξ ουρανού. : Βαγγέλης Λιάπης
- Βικιπαίδεια

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον συλλέκτη- Ερευνητή
Κ. Κωνσταντίνο Λυκίδη για την προσφορά του
αρχείου του αλλά και για την παρουσία του στο
πρόγραμμα όποτε την ζητήσαμε.